

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

26 juni 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan gekwalificeerd personeel in de zorgsector
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over discriminatie van gehandicapten bij VDAB-trajectbegeleiding

Vraag om uitleg van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schade aan land- en tuinbouwgewassen door de overvloedige regen en hagel tijdens de voorbije weken

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijk tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams Minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de terreinen van Verlipack te Mol

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het protocol in verband met de “Zeeleeuw” ter ondersteuning van het VLIZ

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Maandag 26 juni 2000

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.10 uur.*

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan gekwalificeerd personeel in de zorgsector

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het tekort aan gekwalificeerd personeel in de zorgsector.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zoals alweer uit het knelpuntenrapport blijkt, behoren beroepen zoals dat van verpleegkundige, verzorgende, enzovoort reeds meerdere jaren tot de knelpuntenberoepen. Dit geldt al vele jaren voor alle verpleegkundigen, dus zowel voor de gebrevetteerden en geïnduceerden, als, zij het recenter, voor de verzorgenden.

De VDAB ondernam in het verleden reeds een aantal acties om enerzijds een aangepast vormingsaanbod uit te werken voor zowel de nieuwkomers als de herintreedsters, en anderzijds deze groepen beter te screenen en te begeleiden naar de arbeidsmarkt. Zo werd gepoogd om zowel het kwantitatief als het kwalitatief tekort in deze sector weg te werken. Na het Sociale Maribel-akkoord van eind 1997, begin 1998 werd bijvoorbeeld afgesproken dat verkeerd geschoolden een opleiding konden krijgen in de sector via een herscholingsprogramma, dat een deel van deze opleiding zou worden betaald via het sociaal fonds voor de ziekenhuizen – een maatregel die later echter werd gehalveerd en nog later helemaal afgeschaft – en dat de VDAB niet alleen zorgsectorcursussen zou inrich-

ten voor laaggeschoolden, maar ook voor hoger geschoolden. Er is dus bij de VDAB al heel wat gebeurd, maar er is nog veel werk voor de boeg omwille van het social-profitakkoord dat nu is bereikt.

Dit weekend heb ik toevallig vernomen dat de VDAB volop bezig is om een aantal in de zorgsector werkende diplomalozen op te vangen en te begeleiden naar een opleiding verpleegkundige, dit in het kader van het federale akkoord om in heel België 600 bijkomende verpleegkundigen te bekomen. Maar zelfs daarover heerst in de sector grote onzekerheid, want al deze mensen zouden moeten worden vervangen en er zijn eigenlijk geen handen om dit te doen.

Behalve het kwantitatieve en kwalitatieve tekort beïnvloeden ook omgevingsfactoren de mogelijkheden voor de werknemers in deze sector die meestal een continuberoep uitoefenen. Zo vormt voor de personen die in ploegen werken, de afwezigheid van openbaar vervoer en flexibele kinderopvang een duidelijke hinder. Een ander probleem is de deeltijdse arbeid. Ergotherapeuten bijvoorbeeld dienen meestal in de voormiddag te werken zodat ze niet aan een voltijdse opdracht komen.

Een andere oorzaak van de problematiek ligt bij de onduidelijke VDAB-registratie. Wie het knelpuntenberoepenrapport leest en daar de beroeps-codes bekijkt, ziet dat deze allemaal beginnen met 036. Daarin zijn een massa titels opgenomen waarvan zelfs ik – die de sector toch vrij goed ken – niet eens weet waaraan deze zouden moeten beantwoorden. Sommige van die titels zijn zelfs al meer dan dertig jaar afgeschaft. Een betere structuur in en duidelijkheid van deze titels zou een grote hulp zijn voor de potentiële werkgevers.

Een tweede probleem in de VDAB-registratie wordt gevormd door het zevende jaar. Na het zevende jaar krijgt men een diploma hoger onderwijs, waardoor men plotseling niet langer een be-

Van Cleuvenbergen

roep kan doen op tewerkstellingsvoorrangsmaatregelen. Een bijkomend probleem is dat de VDAB dan niet meer juist registreert omdat hoger secundair beroepsonderwijs en zevende jaar vaak in één en hetzelfde vakje worden geplaatst. Dit kan bijvoorbeeld tot problemen leiden in het kader van een Smet-baan, want voor een HSO moet men vijf jaar werkzoekend zijn, terwijl dit voor het lager secundair onderwijs slechts twee jaar is. Een verkeerde registratie leidt er dus toe dat bepaalde mensen geen kans krijgen.

Een van de oorzaken ligt dus bij de VDAB. Een ander probleem situeert zich bij de opleidingen. Ik denk hier specifiek aan de verpleegkundigen. Bij de laatstejaars was er heel wat onrust in verband met de titels, de zogenaamde A2. Dit probleem zou nu voor een groot deel zijn opgelost.

Een van de oorzaken van het knelpuntberoep ligt vaak in de tewerkstellingsbevorderende maatregelen. Mijnheer de minister, u hebt onlangs zelf de periode dat men werkzoekend moet zijn om weerwerk-Gesco bij kinderopvang te worden, verkort zodat mensen vlugger kunnen intreden. Toch blijf ik erbij dat er meer aan de hand is. Voor heel wat van die beroepen, vooral in de verzorgende sector, is er enkel een nepstatuut beschikbaar. Er bestaat geen regulier circuit. Iemand uit de kinderopvang, kan niet terecht in de sector. Men werkt daar immers uitsluitend met weerwerk-Gesco's. Iemand die wil werken in de gezinshulp, moet uitkeringsge-rechtigd zijn. Nochtans zijn daar heel wat handen tekort. De tewerkstellingsbevorderende maatregelen zorgen er dus eigenlijk voor dat mensen weggedreven worden uit het circuit. Op dit moment wacht men immers niet meer tot men uitkeringsge-rechtigd is. Men zoekt werk buiten de sector.

Een ander probleem is dat heel wat mensen met een dergelijk diploma geschorst zijn in de tijd. De niet-geschorsten werken met heel veel plezier met een PWA-statuut. Men kan op die manier heel goed arbeid en gezin combineren, in tegenstelling tot werk in een 24-urencircuit.

Door de maatregelen voor de social-profitsector zal men meer werknemers nodig hebben. Men moet daarenboven rekening houden met de demografische evolutie en de vooruitgang in de geneeskunde. Hierdoor wordt de zorg intensiever dan vroeger.

Niet alleen de opleidingen in de instroom zijn dus gezakt. Ook heel wat werkzoekenden worden nooit in hun eigen sector tewerkgesteld. Een aantal mensen die een diploma halen, worden bovendien beconcurrereerd door de cursisten van de VDAB. Ik heb het hier meer specifiek over de logistiek assistenten. Ze hebben een zeer laag basisdiploma en worden nu tewerkgesteld in ziekenhuizen. Bij alle doorlichtingen en akkoorden in de betrokken sector krijgt men telkens weer de bemerking dat er te veel laaggeschoold personeel is. Hierdoor worden de gezinshelpsters en laaggeschoolden met een hoger brevet dan dat van logistiek assistent, uitgerangeerd. De zeer laag geschoolden beconcurreren dus in feite de laaggeschoolden.

Heel wat mensen met een diploma gezinshulp worden door de VDAB opgeroepen om logistieke hulp te verlenen. Ze komen in aanmerking voor de verkorte cursus. Eens ze die opleiding hebben doorlopen, zullen ze minder verdienen dan wat ze op basis van hun hoofddiploma kunnen verwachten. Dit zijn allemaal bijkomende structurele problemen waaraan men iets zou moeten doen.

Mijnheer de minister, wat is uw houding ten overstaan van deze problematiek ? Er is nood aan een actieplan op korte én op lange termijn voor de mensen die in de verzorgende en verpleegkundige sector werken. Dit houdt in dat men moet sensibiliseren en tewerkstellingsmaatregelen moet treffen. Ook moet er overleg worden gepleegd met de ministers die bevoegd zijn voor onderwijs, welzijn en volksgezondheid.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de analyse van de interpellant is correct. We zijn het er allen over eens dat de sector kampt met een tekort aan verzorgend personeel. In de social profit heeft men heel wat knelpuntberoepen. Ik zal laten nagaan of de registratie bij de VDAB achterhaald is. Dit is voor mij nieuwe informatie.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, indien het klopt wat u zegt, dan moet de zaak worden verfijnd en geactualiseerd.

Ik begrijp u echter niet als u het hebt over het akkoord voor de social profit. Dit is een vooruitgang voor de sector. Het kan er dan ook niet de oorzaak van zijn dat er meer problemen zijn. Het intersectoraal akkoord en de houding van de Vlaamse regering ter zake zijn erop gericht om het beroep aantrekkelijker te maken. Ik verwijs hierbij naar

Landuyt

het ontplooiingskrediet, de landingsbanen, de arbeidsduurvermindering, enzovoort, die in het akkoord zijn uitgewerkt. We hebben er alles aan gedaan om er maximaal en binnen de mogelijkheden van de begroting voor te zorgen dat ieder beroep binnen de zorgsector aantrekkelijk wordt.

Ik treed uw analyse inzake de randvoorwaarden voor voornamelijk de kinderopvang bij. Binnen mijn bevoegdheid stel ik me zo soepel mogelijk op inzake de tewerkstellingsformules. We moeten proberen de mogelijkheden voor kinderopvang te verruimen. Dit probleem valt echter niet binnen mijn bevoegdheid. Ik heb mijn mogelijkheden daarom trent uitgeput. Ik kan dus niet verdergaan dan de voorwaarden zoals ik ze nu heb gesteld. Er is inderdaad enige tegenspraak tussen wat ik heb versoepeld inzake kinderopvang en ons streven naar reguliere tewerkstelling. Ik hoop dus dat we de kinderopvang in die richting kunnen uitbouwen. De Vlaamse regering werkt daar trouwens aan.

Wat de reguliere tewerkstelling betreft, is het vooral de Vlaamse regering geweest die, op mijn aansturen, in het interprofessioneel akkoord het regulariseren van de nepstatuten heeft gestimuleerd. Dat is immers een prioriteit van de Vlaamse regering, die we dan ook hebben doorgedrukt tijdens de onderhandelingen. Nu vrijdag gaan we nog een stuk verder terzake. Dan zal ik aan de Vlaamse regering een uitgebreide implementatienota voorleggen : datgene waarover werd onderhandeld, wordt hiermee dus uitgewerkt in een verfijnder draaiboek inzake de regularisatie van de DAC'ers. Concreet komt dit erop neer dat we in 2001 reeds 6.000 DAC'ers in de welzijns- en de gezondheidssectoren een arbeidsovereenkomst en een reguliere tewerkstelling zullen kunnen aanbieden. Binnen het kader van mijn bevoegdheden doe ik er dus alles aan om te regulariseren. Voor mij is dit een erg gevoelig thema : ik ken immers veel mensen in de social-profitsector die officieel werkloos zijn, maar al meer dan 15 jaar nuttig werk leveren.

De Vlaamse regering heeft in het eerste jaar van haar bestaan enorm veel gedaan voor het aantrekkelijk maken van beroepen binnen de social-profitsector. Het zou in tegenspraak zijn met de politiek van deze regering mochten we nu een specifiek plan opstellen voor verzorgenden en verpleegkundigen. We willen in Vlaanderen immers zoveel mogelijk streven naar reguliere tewerkstelling. De analyse die hier werd gemaakt inzake de social-profitsector geldt eveneens voor vele andere beroepssectoren. In het licht daarvan proberen we

overal dezelfde oplossingen naar voren te schuiven. We streven dus naar die reguliere tewerkstelling, daarbij vooral rekening houdend met de randvoorwaarden van de kinderopvang en de mobiliteit.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Wat de registratie bij de VDAB betreft : wie daarvan concrete voorbeelden wil hebben, kan me terzake altijd contacteren.

Wat het social-profitakkoord betreft, rekent dit akkoord erop dat er genoeg mensen zijn in de sector. Er moeten immers handen genoeg zijn om dit alles te doen.

Dat is ook de reden van mijn interpellatie : ik wou zo een voorzet geven voor het uitwerken van een actieplan. Immers, als men volgend jaar 600 personeelsleden die nu werken in de zorgsector, opleidt tot verpleegkundigen, dan moet dit worden betaald. Ook kunnen sommige mensen die momenteel werkzaam zijn in de verpleegkunde geen beroep doen op deze maatregel, hoewel ze ook hogerop zouden willen komen. Daarbij denk ik aan de mensen die 2 jaar A2 volgden en nu niet meer voldoen aan de Europese regels. Daar rijst een probleem, niet voor de werkzoekenden, maar wel voor de mensen die werken : die krijgen immers minder subsidiëring. Misschien kan dit in de toekomst worden opgelost via het sectoraal fonds van de ziekenhuizen, maar dan nog blijft in de welzijnssector hetzelfde probleem bestaan.

Ook de uitstapregeling in het social-profitakkoord, en de regelingen om het beroep aantrekkelijker te maken voor mensen ouder dan 45 jaar, gaan uit van de aanwezigheid van vervangende handen. Precies daarom vind ik een actieplan wel nodig. Dit akkoord staat of valt immers met voldoende mensen. Men mag wel in middelen voorzien, maar als die mensen er niet zijn, dan kan men dat akkoord niet uitvoeren. Het vorige akkoord is nu pas uitgevoerd. Naar aanleiding van dit akkoord is men met een heleboel opleidingen begonnen, waarin nu pas de eerste mensen zullen afstuderen. Er is dus steeds minimaal 3 jaar nodig om iets dergelijks helemaal te implementeren. Vandaar dat we daar ook tijdig aan moeten beginnen.

Dan zijn er nog de nepstatuten. Er is sprake van heel wat voormalige IBF'ers in dit circuit van de welzijnssector. Het voordeel hiervan is dat ze veel

Van Cleuvenbergen

nauwer aansluiten bij de reguliere visie van de minister. Dit verloopt immers via convenants.

Minister Renaat Landuyt : Die IBF'ers maken deel uit van de groep DAC'ers waarover het gaat.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Dan wil ik er toch ook nog voor pleiten dat die weerwerk-Gesco's kinderopvang er ook deel van zouden uitmaken. Tot nu toe is dat een vrij beperkte groep. Zo zouden ze regulier kunnen aansluiten nadat ze afstuderen. Dit is immers een groeisector.

Ik betreur het toch dat u geen actieplan wilt maken. Ik had immers ergens gelezen dat men in mei zou beginnen met een sensibilisatieactie inzake deze beroepen.

Minister Renaat Landuyt : Men moet me niet verkeerd begrijpen. Iedereen dient zich te beperken tot zijn beleidsterrein, en sensibilisering specifiek voor deze beroepen behoort niet onmiddellijk tot mijn beleidsdomein. Het is veeleer minister Vogels die daartoe de nodige initiatieven zal nemen. Wat kinderopvang betreft is mijn bevoegdheid maximaal uitgeput. Waar ik een initiatief kon nemen, en dat is alleen bij de tewerkstellingsprogramma's, heb ik dit ook gedaan.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Daarover gaat het net : tewerkstellingsprogramma's remmen precies de tewerkstelling af bij bepaalde categorieën.

Minister Renaat Landuyt : Dat is de vaststelling die nu net aan de basis ligt van de actieve welvaartsstaat, van het hele programma van de federale en de Vlaamse regering. Dat is evident, maar het speelt een rol op alle terreinen. Ik heb dit versoepeld omdat er een dwingende noodzaak is, maar in principe streef ik zoveel mogelijk naar regularisatie. Nu is het technisch mogelijk om alles te regelen inzake DAC'ers en IBF'ers. In een volgende fase hopen we ook de nodige stappen te kunnen zetten wat de Gesco's betreft. In het social-profitakkoord hebben we gezegd dat we terzake nog niet gaan regulariseren, maar wel gaan harmoniseren. We zorgen er dus voor dat ze minstens dezelfde vergoedingen krijgen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Toch betreur ik dat er geen actieplan komt. Elke minister zegt me immers hetzelfde. Elke minister wijst erop dat hij of zij niet alleen verantwoordelijk is. Ik vind dat een aantal betrokken ministers – met eigenlijk de

cultuursector er nog bij – samen een plan moeten maken om ervoor te zorgen dat de beroepen uit de zorgsector opnieuw aantrekkelijk worden. Zowel de onderwijssector, de tewerkstellingsdiensten als de zorgsector zelf moeten daarin een rol spelen.

Minister Renaat Landuyt : Ik begrijp u helemaal niet meer. U weet hoe moeilijk de toestand was die aan de basis van de witte woede lag. Deze regering heeft daarom een social-profitakkoord voor vijf jaar afgesloten om u tegen te zeggen. Dit is het beste actieplan dat ten behoeve van de sector kon worden uitgewerkt. Het is een alomvattend akkoord waarbij iedereen betrokken is.

In uw inleiding hebt u eigenlijk erkend dat de toestand gedurende tien jaar was geblokkeerd. Dankzij dit akkoord en het optreden van de nieuwe regering is er beweging in gekomen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik wil toch vermelden dat eind 1997 een akkoord is uitgewerkt dat nu wordt uitgevoerd. Dankzij dat akkoord zijn de VDAB-cursussen totstandgekomen. Dit was een goed akkoord, en ik vind dat we dit moeten uitvoeren.

Minister Renaat Landuyt : We hebben zelfs niet gewacht tot de termijn van het huidige akkoord is verstreken om een nieuw akkoord af te sluiten. Vluggers konden we niet werken. Deze regering is dus uniek, gezien de snelheid waarmee ze werkt.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Akkoorden mogen geen dode letter blijven, men moet ze uitvoeren.

Minister Renaat Landuyt : Ik heb het altijd toegejuicht dat de CVP het werk van deze regering nauwgezet controleert : dat is pas constructief oppositie voeren !

De voorzitter : Ik hou van het debat, en pas dus niet graag het reglement strikt toe.

Zelf heb ik twee kleine bemerkingen. Ten eerste is het voor sommige aspecten een goede zaak om met interdepartementale werkgroepen te werken. Ten tweede stellen we vast dat de toestand van de arbeidsmarkt in Vlaanderen en Wallonië hoe langer hoe meer verschilt. We moeten daarom zo ruim mogelijke bevoegdheden hebben om te kunnen inspelen op die specifieke toestand in Vlaanderen. Dit heeft niets te maken met nationalisme : ik ben geen nationalist.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door mevrouw Van Cleuvenbergen werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over discriminatie van gehandicapten bij VDAB-trajectbegeleiding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over discriminatie van gehandicapten bij VDAB-trajectbegeleiding.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de Vlaamse regering wil met haar tewerkstellingsbeleid de werkzaamheidsgraad verhogen. Dat geldt ook voor mensen met een handicap. Op dit ogenblik willen de VDAB en de diensten voor arbeids-trajectbegeleiding samen initiatieven nemen. Er bestaan echter verschillende richtlijnen voor de trajectbegeleiding van beide doelgroepen. Het preventieve doelgroepenbeleid van de VDAB houdt onder meer in dat alle werkzoekenden die onder richtsnoer 1 en 2 vallen respectievelijk voor de derde en zesde maand van hun inschrijving als werkzoekende worden uitgenodigd voor een gesprek met een VDAB-consulent. Uit dit gesprek kan blijken of men onmiddellijk kan starten met een gefaseerde trajectbegeleiding naar werk.

We stellen vast dat dit voor personen met een handicap niet gebeurt. Als een werkzoekende met een handicap inspanningen wil leveren om zijn arbeidsmarktriptheid te vergroten, dan mag de overheid dat niet ontmoedigen. Ik wil de minister daarom vragen of de huidige toestand in overeenstemming is met het Europees richtsnoerenbeleid. Bent u op de hoogte van dit probleem en welke initiatieven

hebt u reeds genomen om deze discriminatie weg te werken ?

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Uit ervaring weet ik dat mensen met een handicap via het Vlaams Fonds direct terecht kunnen bij de ATB-diensten. Ik vraag me echter af of die diensten wel voldoende personeel hebben om die trajectbegeleiding te verzorgen.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Van Cleuvenbergen stelt vast dat de gehandicapten niet worden uitgenodigd. Kunt u daar meer over zeggen ?

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ze worden wel uitgenodigd, maar op een later tijdstip dan de anderen, die binnen de drie of zes maanden worden uitgenodigd. De gehandicapten moeten wachten tot hun dossier klaar is, zo is mij gezegd.

Minister Renaat Landuyt : Dat zou tegen alle richtlijnen en regels ingaan. Hebt u daar concrete informatie over ? Dat onderscheid wordt helemaal niet gemaakt. Iedereen – gehandicapt of niet – wordt binnen dezelfde periode uitgenodigd.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Men heeft me gezegd dat dit niet zo is.

Minister Renaat Landuyt : Ik vind het vervelend dat u op basis van een gerucht of iets wat men u zegt parlementaire vragen stelt. Blijkbaar wordt niet eens gecontroleerd of die informatie wel juist is. Ik zou het waarderen als u dat controleert. En als die informatie juist is, dan wil ik ingrijpen. Mijn informatie leert me echter dat dit niet juist is. Ik hoor van alle kanten het tegendeel.

Ik kan u wel medelen dat we de werking van de ATB-diensten en van de klassieke tewerkstellingsdiensten maximaal op elkaar zullen afstemmen. Op 30 mei hebben minister Vogels en ikzelf een akkoord afgesloten om dat te realiseren. De ATB-diensten zijn in het concept van de werkwinkels geïntegreerd. De eerste werkwinkel van Vlaanderen is opgericht in Kortrijk. Een van zijn partners is de ATB-dienst. We doen er dus alles aan om het welzijnsbeleid en het klassiek werkgelegenheidsbeleid maximaal op elkaar af te stemmen. Als er sprake zou zijn van een tekort aan personeel bij de ATB-dienst, dan is dat voor mij een vervelend probleem. Daarvoor ben ik immers niet echt bevoegd. We proberen er in ieder geval alles aan te doen om geen dubbel werk meer te verrichten. Op termijn

Landuyt

zouden we efficiënter moeten kunnen werken doordat we niet naast elkaar werken.

Er is het akkoord van 30 mei van dit jaar. Ook de ATB-dienst wordt een volwaardige partner in de werkwinkels. Voor de gehandicapten is er het Vesoc-akkoord van 19 juni van dit jaar. Dit sluit volledig aan bij de Europese politiek en is erop gericht om voortdurend het werkgelegenheidsbeleid van het VFSIPH en dat van de VDAB op elkaar af te stemmen.

Ik zit dus wel een klein beetje verveeld met die vraag omdat ze mijns inziens haar oorsprong vindt in een misverstand.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik zal mijn vraag specificeren. Ik heb hier de basistekst. In de regelgeving van het Vlaams Fonds betreffende de opleiding en de begeleiding van personen met een handicap, hetzij in het reguliere hetzij in het gespecialiseerde circuit, staat dat het Vlaams Fonds financieel slechts bijdraagt aan de opleidingskosten als een cliënt zijn wachttijd doorlopen heeft. Bij de andere begint men na de derde en de zesde maand. Daar zit dus het verschil.

Minister Renaat Landuyt : Dat is iets dat u moet vragen aan de bevoegde minister. In het kader van het akkoord dat we hebben afgesloten, zal deze mogelijke ongelijkheid worden weggewerkt. Het is immers echt de bedoeling om het werkgelegenheidsbeleid en dat aspect van het welzijnsbeleid in sterke mate op elkaar af te stemmen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Ik heb ook een vraag om uitleg ingediend bij de andere bevoegde minister. Als ik van die minister hetzelfde antwoord krijg, zal ik echt gerust zijn.

De voorzitter : In deze sector wordt dikwijls overlappend werk verricht.

Minister Renaat Landuyt : In het kader van de doelstellingen van deze regering wil ik vooral verwijzen naar het Vesoc-akkoord van 19 juni. Daarin is een volledige planning opgenomen in samenspraak met de sociale partners. De gehandicapten zijn zeker een belangrijke zorg voor ons.

Het vervelende hier is dat de vraagstelling gebaseerd is op een misverstand of op een probleem dat eigenlijk tot de bevoegdheid van een andere minister behoort.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen zal deze vraag in ieder geval ook stellen aan de andere minister.

Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.42 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.57 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jef Van Looy tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schade aan land- en tuinbouwgewassen door de overvloedige regen en hagel tijdens de voorbije weken

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Looy tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de schade aan land- en tuinbouwgewassen door de overvloedige regen en hagel tijdens de voorbije weken.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mevrouw de minister, mijn vraag om uitleg dateert al van drie weken geleden. Het is dus geen echt nieuws meer, maar dat neemt niet weg dat de schade op het terrein blijft. Het afgelopen voorjaar hebben we meermaals zware regens gehad. Op klei- en leemgronden konden nogal wat hectaren gewassen niet tijdig worden gezaaid. Ik denk bijvoorbeeld aan maïs. Dit gewas moet eigenlijk begin mei gezaaid worden. Op 10 juni, meer dan een maand later, was dat nog niet gebeurd. Ik heb onlangs vernomen dat men daar pas vorige week mee is begonnen. De vraag is dan natuurlijk wat men daar nog van kan verwachten. Deze problematiek in de streek van Ieper, Diksmuide en Poperinge is algemeen bekend. Het heeft in alle kranten gestaan en het heeft overal het nieuws gehaald.

Er is ook nog een tweede probleem. Begin juni zijn er in heel Vlaanderen zware stortbuien en onweers geweest. Plaatselijk ging dit ook gepaard met hagelbuien. In veel gevallen ging het om strepen over een aantal gemeenten. Ook over mijn gemeente is een streep getrokken van ongeveer 50 kilometer breed en 30 kilometer lang, tot in Nederland. Zware hagelbuien hebben gewassen zoals voederbieten en maïs totaal vernietigd. Wat de per-

Van Looy

celen maïs betreft, valt de schade waarschijnlijk al bij al nog mee.

Erger is het evenwel gesteld met de aardbeien. Vele hectaren aardbeien zijn begin juni, net bij het begin van de pluk, totaal vernietigd. Ook bij ons, zoals in vele gemeenten, is de schadecommissie uitgerukt. Bij ons is een raming gemaakt van 150 tot 170 miljoen frank schade. Dat is dus alleen voor de gemeente Hoogstraten. Ik heb niet echt zicht op de schade in de andere gemeenten.

Ik weet wel dat die schadecommissie in de eerste plaats bedoeld is om de belastingen ervan te overtuigen dat die aanslag voor een aantal percelen kleiner of zelfs nul moet zijn. Nadien is dat immers moeilijk vast te stellen. Ik weet ook dat meestal iemand van de ALT bij die commissies betrokken is. U zou dus een vrij goed beeld kunnen hebben van wat er nu in Vlaanderen aan schade geweest is.

Ik heb dus de volgende vragen. Is er zicht op wat er gebeurd is begin juni en de maanden daarvoor? Hoe groot is de schade? Welke kans hebben we dat dit federaal erkend wordt als een landbouwramp? De eerste voorwaarde is dat er een schade moet zijn van minstens 50 miljoen frank.

In mijn gemeente wordt de schade geraamd op 150 tot 170 miljoen frank. Dat kan het probleem dus niet zijn, wel de vraag of het over een plaatselijke uitzonderlijke situatie ging die maar één keer in twintig jaar voorkomt.

Heeft de minister initiatieven genomen om gegevens te verzamelen die ertoe kunnen bijdragen dat de schade als een landbouwramp wordt erkend? De ALT was immers bij de zaak betrokken, al heb ik vernomen dat in een aantal schadecommissies niemand van de ALT aanwezig was, wat nochtans wettelijk verplicht is. Ik vraag me dan ook af wat de waarde van de resultaten van die commissies is.

Ik heb in een krant gelezen dat als de situatie als ramp wordt beschouwd, de eerste 225.000 frank niet zal worden vergoed. Ik vind dat nogal eigenaardig. Ik weet niet wat u denkt over dit bedrag. Ik denk dat het toch een flinke hap uit het budget van een gezinslandbouwbedrijf is. Kan de Vlaamse minister van Landbouw hieraan iets doen?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, uiteraard ben ik als Vlaams minister wel

in algemene termen op de hoogte van de schade. U hebt reeds vermeld dat de buitendiensten van mijn administratie betrokken worden bij het vaststellen van de schade. Ze worden immers door de landbouwcommissies om assistentie gevraagd.

Ik heb een algemeen beeld gekregen van de totale schade. De oorsprong van de schade is zowat overal de stortregen en hagel. In West-Vlaanderen is de schade vooral te wijten aan de langdurige regens. Ik geef u de grove schatting van de schade in de getroffen regio's. In Antwerpen gaat het over Mechelen en de Noorderkempen waar schade is aan ongeveer 400 hectare voor akkerbouw, met name maïsbouw, en aan 100 hectare voor groententeelt waarvan 70 hectare voor aardbeienteelt. Eén serre is overstroomd. In Limburg gaat het over de regio's Tongeren en Sint-Truiden. Daar heeft de fruitteelt geen abnormale schade geleden, maar is er schade aan 25 hectare akkers. In Oost-Vlaanderen heeft de schade betrekking op het Waasland en het zuiden van de provincie. In het Waasland is 50 hectare land voor fruitteelt getroffen en 10 hectare land voor akkerbouw in het zuiden. In Vlaams-Brabant gaat het over Landen en de regio die aansluit bij Mechelen. Er is vooral schade voor de tuinbouw, maar ik heb geen informatie gekregen over de getroffen oppervlaktes. Misschien is het in Vlaams-Brabant dat de ALT niet intensief werd betrokken bij het ramen van de schade. In West-Vlaanderen zijn vooral de streek van Poperinge en Diksmuide getroffen. Ongeveer 200 hectare voor akkerbouw en groententeelt zou werkelijk volledig verloren zijn gegaan. De schade aan deze streek heeft dan ook de meeste aandacht gekregen in de media. In West-Vlaanderen is ook 500 hectare land beschadigd.

De schade is heel ernstig en heeft grote nadelige gevolgen voor de land- en tuinbouw. Ik heb echter niet de bevoegdheid om te oordelen of het al dan niet over een landbouwramp gaat, want dat is federale materie. Het erkennen van een landbouwramp is geen kansspel. Het KMI stelt de cijfers ter beschikking. Op basis ervan wordt een oordeel geveld. Mijn diensten kunnen nog geen uitsluitsel geven over de federale beslissing.

Het klopt dat de eerste 225.000 frank niet wordt vergoed door het rampenfonds, wellicht omwille van de hoge administratieve kosten. Ik ben het echter helemaal met u eens dat het bedrag behoorlijk hoog is voor een eenvoudig landbouwbedrijf. Ik beschik als regionaal minister niet direct over een oplossing. De vergoeding van rampen is immers zuiver federale materie. Ik wil graag zoeken naar een oplossing voor de toekomst, maar nu be-

Dua

schik ik over geen enkel instrument. Misschien kan ik zorgen voor een uitstel van betaling via het VLIF. Als blijkt dat deze maatregel voor vele bedrijven te hard aankomt, dan moeten we zeker zoeken naar een oplossing. Misschien zullen de vergoedingen voor rampen bij de regionalisering van de landbouw als een onderdeel van de materie worden beschouwd.

De voorzitter : We wachten dus op de defederalisering van de materie om onze landbouwers te kunnen helpen.

De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik heb er niets aan toe te voegen.

De voorzitter : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mevrouw de minister, het klopt dat in de provincie West-Vlaanderen vooral de Westhoek is getroffen. De onaangekondigde stormschade heeft veel schade aangericht aan de tuinbouw. Zo ken ik iemand die net veel plantjes uit Denemarken had geplant. De schade werd aangegeven aan de schadecommissie via een persoon die werkt voor de Belastingen, niet via de ALT, want die was niet aanwezig. Ik hoop dat dit geen problemen zal veroorzaken.

Minister Vera Dua : Ik zal nagaan bij de administratie wat de oorzaak is voor de afwezigheid van de mensen van de ALT. Misschien werden ze niet uitgenodigd of misschien waren ze nalatig.

De heer Jef Van Looy : De diensten beschikken over te weinig ambtenaren. Ze kunnen de zaak niet bolwerken als op één dag tientallen commissies van start gaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de terreinen van Verlipack te Mol

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Orde-

ning en Media, over de terreinen van Verlipack te Mol.

De heer Van Dijck heeft het woord.

– *De heer Johan Weyts treedt als voorzitter op.*

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik stel deze vraag vanuit een bekommernis, al beseft ik dat we niet rechtstreeks betrokken zijn bij de terreinen waarover het gaat.

Het dossier van het bedrijf Verlipack is bekend. Sinds decennia is deze flessenfabriek te Mol een probleemgeval, dat al heel wat steun van de overheid nodig heeft gehad. Vorig jaar is het bedrijf letterlijk op de fles gegaan, en momenteel staat het onder toezicht van Franstalige curatoren. Doordat deze curatoren Franstaligen zijn, zijn er, vooral dan sinds het faillissement, heel wat strubbelingen geweest tussen de vestigingsplaats in Mol, en de andere vestigingsplaatsen van Verlipack in Wallonië. De stiefmoederlijke manier waarop de vestiging in Mol werd behandeld, deed menigeen de wenkbrauwen fronsen.

De inboedel van het bedrijf werd enkele maanden geleden openbaar verkocht, maar met de verkoop van de fabriek zelf wordt blijkbaar gewacht tot in het najaar. Het betreft een groot gebouw, gelegen op een uitgestrekte site. Op dit moment is het echter volledig onbewaakt. Er zou al heel wat vandalisme gepleegd zijn. Ik beschik over foto's van het bedrijf in zijn huidige toestand. In de streek heerst daar ongerustheid over. Als het zo nog enkele maanden verder gaat, vreest iedereen voor de toekomstmogelijkheden van deze gebouwen. Er zullen nog weinig potentiële kopers op afkomen.

We menen dat er op een ordentelijke manier moet worden omgegaan met het industrieel patrimonium in Vlaanderen. Als minister zou u hier tussenbeide kunnen komen. Bent u op de hoogte van het beleid van de curatoren ? Hebt u over dit dossier gesprekken gehad, of gepland, met federale of Franstalige collega's ?

We willen deze zaak ook situeren in de gehele problematiek van de doelstelling 2-gebieden. Deze regio, de gemeenten Mol, Balen, en Dessel, vallen onder dat scenario. Op lokaal vlak is er heel wat gaande, met reconversieprojecten voor een totaal bedrag van ongeveer 700 miljoen frank, gespreid over zeven jaar. Zou wat hier nu gebeurt, eventuele plannen niet kunnen doorkruisen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, afgezien van de bezorgdheid die aan de basis ligt van de vraag van de heer Van Dijck, ben ik verplicht om hier in eerste instantie bijzonder formeel op te antwoorden. Dat formele antwoord luidt dat het niet aan de minister van Economie toekomt om te controleren of bedrijfspanden die onder een curatele vallen, behoorlijk worden instandgehouden. Dat geldt zeker voor bedrijfspanden van bedrijven waarvan het Vlaams Gewest geen schuldeiser is. Het Vlaams Gewest speelt in dit dossier geen rechtstreekse rol.

In een ander zeer precair dossier, omtrent de toekomst van de Boelwerf in Temse, is dat wel het geval. Gezien zijn optreden in een aantal vennootschappen, heeft het Vlaams Gewest daar wel een sociaal engagement en sociale verplichtingen, zeker met betrekking tot het valoriseren van de terreinen, en het mogelijk maken van de financiering van het sociale gedeelte van het sluitingsprogramma.

Dat is niet het geval met de bedrijfsterreinen van Verlipack te Mol. De curatele draagt de volledige verantwoordelijkheid over de activa die haar door de handelsrechtbank bij haar opdracht werden toegewezen. Het is de rechtbank die naar aanleiding van het faillissement aan de curatele een opdracht heeft gegeven tot het beheer van de boedel. Zij dient verantwoording af te leggen over haar daden tegenover de handelsrechtbank, en onrechtstreeks dus ook aan de schuldeisers. De curatele is dus enkel verplicht toelichting te geven ten aanzien van de handelsrechtbank. Het zijn de schuldeisers die erop kunnen toezien of hun finale belangen aldus worden gevrijwaard. Het zou misschien interessant zijn in de regio eens politiek na te gaan wie uiteindelijk de schuldeisers zijn om zo indirect te proberen enige beweging in het dossier te krijgen. Zelfs als minister ben ik echter uiterst behoedzaam om persoonlijk in dit dossier op te treden.

Uiteraard draagt deze site, rekening houdend met het sociale drama dat zich daar eerder heeft afgespeeld, onze bezorgdheid en bekommernis weg. Het ligt trouwens in de strategie van deze Vlaamse regering om, in het kader van de problematiek van de schaarse beschikbare ruimte voor bedrijventerreinen, de aandacht in de eerste plaats toe te spitsen op de zogenaamde brown sites die voor reconversie in aanmerking komen.

Wat uw vraag naar overleg betreft, kan ik u mededelen dat ik goede contacten onderhoud met Waals

minister Kubla. Mocht het in dit dossier nuttig zijn, dan zal ik niet nalaten met hem contact op te nemen om na te gaan wat we eventueel gezamenlijk kunnen ondernemen ten aanzien van Verlipack en van de curatele.

Zoals u weet, is het doelstelling 2-dossier een dossier van vallen en opstaan. Op 1 januari moest men van start gaan met de nieuwe kaarten, iets waar Vlaanderen dan ook onmiddellijk werk van heeft gemaakt. Helaas heeft ondertussen op Europees niveau een personeelswissel plaatsgevonden wat de behandeling van het dossier heeft vertraagd. Zodra de kaarten worden goedgekeurd, kan de site binnen de doelstelling 2-gebieden formeel worden aangepakt.

Vlaanderen zal binnenkort een managementcomité en een Vlaams monitoringcomité oprichten. Als ik me niet vergis, werd deze oprichting vorige week vrijdag op de agenda van de Vlaamse ministerraad geplaatst. Ik denk dan ook dat zich stilletjes aan een kader vormt dat een oplossing moet brengen voor deze problematiek en op grond waarvan we eventueel financiële middelen ter beschikking kunnen stellen om tot deze oplossing bij te dragen.

Met betrekking tot het debat om eventueel op deze site een ontwikkelings- en milieutechnologievallei te vestigen, kan ik enkel zeggen dat daarover vandaag nog geen uitsluitend beschikbaar is omdat thans nog een haalbaarheidsstudie aan de gang is die in het kader van het TPD-programma 1997-1999 wordt uitgevoerd door de Kempense Kamer van Handel en Nijverheid. Uiteraard vervult het eigendomsstatuut een belangrijke rol in de mogelijke toekomstige projectontwikkeling van heel deze site. Ik verwijs in dit verband naar het Temse-dossier waaraan ik de laatste maanden bijzonder hard heb gewerkt en waar ook een tweevoudige problematiek vast te stellen is : enerzijds de sanering van de ondergrond, anderzijds de vervallen en verlaten bedrijfsruimten. We moeten in elk geval die twee van elkaar loskoppelen. En de financiële lasten moeten worden geëvalueerd in functie van de toekomstige bestemming van die terreinen. Men kan dat vergelijken met het probleem van de vrijgegeven militaire domeinen die op het gewestplan wit zijn ingekleurd. Ik zetelde toen in de federale commissie voor Defensie en de gewestelijke commissie voor Ruimtelijke Ordening. Na overleg met de ministers Delcroix en Kelchtermans is afgesproken om eerst te bepalen welke bestemming die terreinen zouden krijgen en ze pas dan te valoriseren. Het geval-Boelwerf is gelijkaardig. Men moet eerst bepalen of men van die 84 hectare een recreatiegebied zal maken, dan wel of men er een waterge-

Van Mechelen

bonden industrieterrein of 'greenfields' voor ICT-bedrijven zal aanleggen. Op basis van de bestemming kan men bedragen vastleggen en bepalen wie wat moet ondernemen.

Als men er een natuurgebied van maakt, dan zal de Vlaamse regering de kosten van de sanering ten dele voor haar rekening moeten nemen. Als men er de woningbouw wil ontwikkelen, dan kunnen de kosten voor het sloopwerk in het ontwikkelingsproject worden opgenomen. We mogen niet terecht komen in een discussie over wie er het eerst was : de kip of het ei. We moeten een planologische visie ontwikkelen, en bepalen wat we met die sites willen aanvangen. Daarna moeten we onderzoeken hoe we dat kunnen realiseren. Als dat soort van terreinen na een sanering minstens 1 frank waard is, dan kan de privé-sector dat voor zijn rekening nemen. Als er verlies wordt geleden, dan zal de overheid moeten bijspringen. Dat onderzoek moet in de loop van de volgende maanden gebeuren. In elk geval zal de inhoud van het project in overeenstemming zijn met het Vlaamse regeerakkoord en de Europese bepalingen over de reconversiegebieden.

Ik ben graag bereid om contact op te nemen met de heer Kubla om informatie op te vragen, en om met de partners uit de streek te onderzoeken of er op korte of middellange termijn resultaten kunnen worden geboekt.

De heer Kris Van Dijck : Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Deze vraag was misschien niet helemaal tot u gericht. Toch hebt u ten volle het probleem erkend. Ik zal niet nalaten om ter plaatse contacten te leggen met de handelsrechtbank en dergelijke. Welke bestemming deze site zal krijgen, zal grotendeels afhangen van wie ze in het najaar zal kopen. In de buurt liggen ook de vroegere terreinen van JM Balmatt, terreinen die met asbest zwaar zijn vervuild. Dat ligt daar allemaal dicht bij elkaar.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het protocol in verband met de "Zeeleeuw" ter ondersteuning van het VLIZ

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over het protocol in verband met de 'Zeeleeuw' ter ondersteuning van het VLIZ.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op 19 december 1998 heeft de Vlaamse regering het Vlaams Instituut voor de Zee, het VLIZ, opgericht. Op dezelfde dag werden ook beslissingen genomen in verband met de ombouw van de Zeeleeuw tot een multifunctioneel schip. De administratie voor Waterwegen en Zeewezen, de AWZ, is eigenaar-beheerder van de Zeeleeuw. Het VLIZ heeft een aantal opdrachten. In feite is het verantwoordelijk voor de coördinatie van oceanografische campagnes en onderzoeksopdrachten.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor het VLIZ. U hebt ook een meldingsplicht aan mevrouw Vanderpoorten en de heer Stevaert, de bevoegde minister voor de vloot van de AWZ. De Zeeleeuw wordt op dit moment omgebouwd tot een multifunctioneel schip ter ondersteuning van zeewetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen. Het einde van de werken is gepland voor september 2000. Vanaf 1 oktober wil het VLIZ het schip inzetten bij wetenschappelijk onderzoek. Het VLIZ is de gesprekspartner van de afdeling Vloot van de AWZ, die instaat voor de exploitatie van het schip.

Het VLIZ zal de scheepstijd voor de onderzoeksgemeenschap coördineren. Dit houdt in dat men het vaarschema zal uittekenen en invullen. De instelling zal ook instaan voor de wetenschappelijke uitrusting aan boord van het schip. Het gaat hierbij om apparatuur voor staalopnames, en de uitrusting van laboratoria en datasystemen.

Met het oog op het bepalen van de modaliteiten om de Zeeleeuw te kunnen inzetten voor het uitvoeren van de campagnes en opdrachten, moet er een protocol worden afgesloten tussen drie ministers. Er werd reeds een ontwerpakkoord tussen het VLIZ en de afdeling Vloot opgesteld. Het treedt echter pas in werking als het protocol tussen de ministers is ondertekend. In het ontwerpakkoord staat onder meer dat de operationele kosten van de Zeeleeuw, zoals die voor de bemanning, brandstof, onderhoud, aanleg en loodskosten, ten laste vallen van de begroting van de afdeling Vloot van de AWZ.

Maes

Het VLIZ wordt verantwoordelijk voor het uitwerken van een coördinerend plan om de opdrachten op zee uit te voeren. Men moet ook onderhandelen met de afdeling Vloot over de noodzakelijke afspraken en vaarschema's. Ook voor de infrastructuur op het land zal het VLIZ met de AWZ overeenkomsten uitwerken. De uitvoering van het akkoord zal bij delegatie gebeuren door de AWZ, na ondertekening van het protocol door de drie ministers. Dit laatste loopt echter mank.

Mijnheer de minister, wat zijn de moeilijkheden om het protocol te ondertekenen? Hoe zult u dit probleem oplossen? Wanneer wordt het protocol ondertekend?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering van 19 december 1998, wordt de Zeeleeuw op dit ogenblik omgebouwd tot een multifunctioneel schip, dat onder meer zal worden ingezet voor het uitvoeren van zeewetenschappelijk onderzoek. De heer Maes merkte terecht op dat de afdeling Vloot verantwoordelijk is voor het uitbaten van de Zeeleeuw. Het inzetten van de Zeeleeuw zal wel degelijk gebeuren in samenwerking met het Vlaams Instituut voor de Zee. Het VLIZ staat in voor de coördinatie van het onderzoek aan boord. Er dient dan ook een samenwerkingsakkoord met de afdeling Vloot te worden afgesloten.

Bovendien heb ik sinds mijn aantreden vorig jaar met betrekking tot het Vlaams Instituut voor de Zee reeds een aantal stappen kunnen ondernemen. We hebben onder meer op 22 september 1999 de eerste beheersovereenkomst afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie West-Vlaanderen enerzijds, en de vzw VLIZ anderzijds, die wordt voorgezeten door de heer Breyne, gouverneur van de provincie West-Vlaanderen. Mevrouw Van der Stichele-De Jaegere is secretaris van de raad van bestuur.

Het VLIZ is nog in opbouw. Er zijn op dit moment zeven of acht personeelsleden actief. We hebben in uitvoering van deze beheersovereenkomst een protocol voorbereid om een samenwerking tot stand te brengen tussen enerzijds minister van Openbare Werken Stevaert, voogdijminister van de administratie Waterwerken en Zeewezen, waaronder de

afdeling Vloot ressorteert, en de minister van Economie in zijn hoedanigheid van voogdijminister van het VLIZ. Dat protocol zou ondertekend moeten zijn voor 1 oktober, de dag waarop de Zeeleeuw technisch gezien in de vaart zou kunnen worden genomen. Er is een afspraak voor een dag in de loop van de maand oktober.

Over de tekst van het protocol is er niet zo veel discussie mogelijk. Minister Vanderpoorten, die mede toezicht houdt op een en ander, heeft recent laten weten dat zij betrokken wil worden bij de ondertekening van de protocolovereenkomst. De enige praktische vraag is momenteel op welke manier en waar dit protocol wordt ondertekend. Het zou kunnen dat we het informeel technisch in orde brengen, waarna we een kleine plechtigheid kunnen houden in Oostende. Het was de uitdrukkelijke vraag van de gouverneur van West-Vlaanderen om zo enige ruchtbaarheid aan het initiatief te geven.

De ondertekening van het protocol is bij mijn weten niet hinderlijk voor de uitvoering van de werken van beide instellingen, noch voor de afdeling Vloot, noch voor het Vlaams Instituut voor de Zee. We zullen alleen een praktische schikking moeten treffen voor de ondertekening.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord. Ik heb nog een bijkomende bedenking. Ik weet dat er wat argwaan bestaat met betrekking tot het VLIZ. Zelf heb ik het VLIZ bezocht op vraag van de heer Laverge. Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat deze commissie in oktober het VLIZ en de Zeeleeuw zou gaan bezoeken.

Ik ben ervan overtuigd dat de samenstelling van de beheerraad niet volledig overeenstemt met de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van de provincie. Het VLIZ moet een goede bestaansreden krijgen, moet een kans krijgen, en dit in samenwerking met de kustdiensten. Het zou verhelderend zijn mocht het VLIZ uit de anonimiteit worden gehaald. De wetenschapslui in kwestie hebben wellicht niet het gevoel voor public relations dat ze zouden moeten hebben. Ze zitten eigenlijk te wachten op iets meer hulp en belangstelling vanwege de buitenwereld.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.30 uur.*